

være betænkt paa at udfinde, af hvilke Skiber dette skal ske; men det kan dog først fremsættes, naar man har bundet sig til en Plan, til en Række af Arbejder, som koste mange Penge, og hvormed man ikke kan standse, før Arbejdet er tilendebragt. Dette er ikke Tilfældet med det Forslag, som er fremlagt af det ærede Flertal; thi det er i det Hele taget stykkevis fremsat. Det Gæste deri, som kan siges at udfordre noget større Arbejde, er Anlægget af en Flaadestation ved Aggersøsfund. Anskaffelse af Pantserfibe til Flaaden er derimod ikke Andet end en sædvanlig Udvikling af Flaaden, hvormed man kan standse til hvilken som helst Tid, naar man ikke tror, at den vedkommende Udgift er fornøden til Flaadens Udvikling. Ethvert Pantserfibe, ethvert Skib til Flaaden vil imidlertid tjene til at styrke den, saaledes at ethvert Skibtid fremad i den Retning vil være til Gavn. Flertallet har heller ikke bundet sig til det større Fort, som skulde koste 6 Mill., og som skulde anlægges paa Nordspidsen af Middelgrunden, men det er i Stedet derfor fremkommet med Forslag om flydende Forter, af hvilke dog det ene efter det andet skal fremkomme, og Forslaget om de flydende Forter er altsaa ogsaa stykkevis. Endvidere har det ærede Flertal stillet sit Forslag paa en saadan Maade, at en Lov, bygget derpaa, hvis den udkom, mer end nogensomhelst anden Lov vilde blive domineret af Finantsloven, saaledes at denne vilde være istand til paa et hvilket som helst Tidspunkt at formindske, fremme eller ganske standse Arbejderne, hvis man ønskede det; thi der er ikke i Forslaget fastsat noget Tidspunkt, paa hvilket disse Arbejder skulle være færdige, eller bestemt nogen kortere eller længere Tidsperiode, hvori de skulle udføres. Medens vi ved Anlæg af Jernbaner eller Havne dog pleie at sige: Til den Tid skulle de være færdige, og inden den Tid skulle de paabegyndes, er der ikke bestemt noget Tegnende i dette Forslag, og det er altsaa ganske domineret af Finantslovene. Jeg kan altsaa ikke i Forslaget se noget indre Kriterium, eller nogen Nødvendighed for at binde det til et bestemt Forslag om en overordentlig Skat paa Indtægt og Formue. Naar det i sidste Punktum af § 2 hedder, at disse Arbejder ikke maa paabegyndes, før en Indtægts- og Formuesskat er vedtagen af Rigsdagen og Regeringen, og man veed, hvilke overordentlige Bæmseligheder der er forbundet med at tilveiebringe en saadan Lov, stiller hele Flertallets Forslag sig for mig som mindre alvorlig ment. Der vilde ikke være Noget til Hinder for, at man sagde, at vi ad Aare eller til den og den Tid vilde have en overordentlig Skat til Dækning af disse overordentlige Udgifter, og at de, hvis dette ikke sker, skulle bestemmes paa Finantsloven — ved den ere vi jo til enhver Tid istand til at standse de af Regeringen paabegyndte Arbejder til Befæstning — men det er ikke nødvendigt nu strax at stille den peremptoriske

Fordring, at Arbejderne ikke maa paabegyndes, før denne Skat er vedtagen. Deri ser jeg fra Flertallets Side en Antydning om, at vi ikke Alle her ere saa gjennemtrængte af Nødvendigheden af at styrke vort Forsvarsvæsen, som man er det fra flere Sider heri Salen og ligeledes fra Regeringens Side. Dersom vi Alle vare gjennemtrængte af den Følelse, at vi vilde gjøre vort Yderste for at styrke vort Forsvars- og Befæstningsvæsen, og dersom der fra Flertallets Side fremkom Planer, hvoraf det for Alvor fremgik, at man vilde bringe ethvert Offer, som var nødvendigt for at styrke vort Forsvarsvæsen, nærer jeg ikke noget Dieblit Tvivl om, at det ogsaa skulde lykkes at blive enige om, paa hvilken Maade Pengene skulde staves tilveie. Fordi der begyndes paa noget af de Arbejder, her forlanges, fordi der anskaffes et Pantserfibe, fordi man begynder at grave ved Aggersøsfund, eller fordi man begynder at styrke Søforterne ved Kjøbenhavn, er dog paa ingen Maade Spørgsmaalet saaledes præjudiceret, at man strax har udgivet alle de 30 Millioner, uden at kunne standse. Saaledes er det ingenlunde; men naar det ikke er saaledes, og Arbejdet til enhver Tid kan standses, kan jeg ikke se, at det ærede Flertal efter den Maade, hvorpaa det her er optraadt, har været gjennemtrængt af, hvad jeg vil kalde den rette Følelse for Nødvendigheden af at styrke vort Forsvarsvæsen.

Ordføreren (Bjlsen): Efterat nu ialtsald det Væsentlige af de Udtalelser, som vi have ventet fra vore Modstanderes Side, er fremkommet, finder jeg det rigtigt at tage Ordet for at imødegaa dette. Men da jeg forleden Dag var nødt til i saa høi Grad at lægge Beslag paa det høie Things Tid, er jeg naturligtvis saa meget mere nødt til i Dag at fatte mig saa kort, som det paa nogen Maade er muligt. Det, at denne Behandling optager saa lang Tid og saa mange Kræfter, kommer jo af, at, hvad vi her forhandle, er kommet til at omfatte de fleste Sider af Samfundsordenen, om jeg saa maa udtrykke mig. Jeg har tidligere udtalt, hvorledes Flertallet er kommet til at give denne Sag det Omfang, som den har. — Det væsentligste Indlæg i denne Sag fra vore Modstanderes Side er naturligtvis den høitærede Conseilspræsidents, og jeg skal derfor vende mig til dette med nogle Ytringer. Den nuværende høitærede Regering kom til os i Efteraaret uden noget egentligt politisk Program, medmindre dette skulde bestaa i det Program, det har som nedarvet fra sin Forgænger, at mødsætte sig paa ethvert Punkt eller i hvert Fald paa de fleste Punkter de Ønsker, der komme herfra. Imidlertid have vi under denne Vinters Forhandlinger efterhaanden naaet at fremlokke ikke under Et, men stykkevis, hvad der altsaa har været og er den nuværende Regerings politiske Program, og navnlig er det